

108. Ó, ember, vizsgáld meg szíved...

Előző énekre.

1. Ó, ember, vizsgáld meg szíved, Hogy mi növekszik benne;
Érett kalászt mennyit termett, Vagy tövissel van telve?
Mert a termésből tudjuk csak, Kitől származhatott a mag:
Istentől vagy Sátántól?
2. Ha szíved olyan, mint az út, Hová madarak szállnak,
Minden magot, mely oda jut, Nagy hamar felkapkodnak.
Vizsgálj meg magad, s tudnod kell, Ha így áll dolgod szíveddel,
Sajnálatra vagy méltó.

3. A magot, ha elkapkodják, A lelkednek nincs élte,
Akkor sem, ha eltiporják, S ha esik az útfélre;
És hogyha földbe jut csak, És nem a szívedbe a mag: Nem léssen lelki élted.
4. Ha szíved kökeménnyé lett, Mert sok a vétked, bűnöd,
A mag csak rossz helyre eshet, És nem adhat gyümölcsöt.
A kőnek, mivel nedve nincs, A magnak így ereje sincs, Hogy kikeljen és éljen.
5. Ha szíved nincs megtörve még, S a törvény meg nem győzte,
Ha bűnbánat benned nem él: Nincs akkor jó gyümölcse!
Gondold meg, s hagyj el vétkeidet, Erősen tartsd meg hitedet,
S Ő meggyógyítja szíved.
6. A szív sokszor tövissel telt, És temérdek a gondja,
Gyakran oly életnek ad helyt, Mely a magot elnyomja;
Sőt annyira elfojtja azt, Hogy többé nem is sarjadhat Új termésként életre.
7. Így jár, ki halmoz kincseket, És hajhász gazdagságot,
És kerget múlt élveket, És kedvel hiúságot!
Ki csak a gyönyörölknek él, Az üdvöt hiába remél, Mert így a mag elfullad.
8. De jó föld is van azért még A földnek kerekségén,
Az Isten ismeri azt rég A hívő szívek mélyén;
A mag, mely Istentől jövő, Itt sokszorta gyümölcsöző: Ezek a tiszta szívek.
9. Akinek halló füle van, Az vizsgálja meg szívét,
Most a kegyelmi napokban Fogadja el az ígét!
Az idő múlik, jó a vég, A mag, ha földbe nem esék, Az élet nem lesz részed!
10. Ó, Jézusom, törd meg szívem, Hogy igéd behulljon,
Hogy áldott legyen életem, És jó gyümölcsöt hozzon!
Hogy eljuthassak a mennybe, Ajánlom magam kegyedbe, Sóvárgva ezt kívánom!